

ra et insuavis est. Platinae sylvestre quid et ferinum resipit: circa Ebusam tamen capta haud spernitur. Alexandrina pariter maxime si in Autumno nata fuerit, humidum quid et album, idque non virosum emittit, ut Diphilus refert, sed et circa Mytilenem tempore messis capta haud ingrata est. Omnium tamen dura

caro est, ut Plinius percoqui posse neget, nisi ferula prius verberetur. *Plin. H. N. l. 9. c. 29.*

Huc STROMATEVS pertinet, piscis in rubro mari teste Athenaeo nascens, Salpae similis, et universo corpore, aureis lineis productis distinctis, unde nomen invenit. Rondeletius pro eo subsequenter piscem pinxit, sed non descripsit. *Tab. XVI. 7. Athen. Di. pnos. l. 7.*

ARTICVLVS XIII.

De Fiatola Romae dicta.

TAB. XIX.
8.

Piscem, qui *Fiatola* Romae dicitur, quidam veterum Callionymum, alii *Ellopon*, nonnulli *Lycon*, Bellonius καλλιόν esse opinatur. Aurei est et argentei coloris, multisque lituris variegatur. Latus item est ac planus, ut Bellonius scribit, rotundum fere et compressum, Seferino non valde ab similem, Rondeletius facit. Linguam habet carnosam Delphini modo, ad humanam accedentem, suisque partibus omnino absolutam, quod inter caeteros branchiis praeditos solus habere videtur. Vendicat et hoc sibi peculiare, quod *pinnis* sub ventre careat, sitque omnino inermis. Gerit quoque branchias utrinque quatuor, superiorem maxillam immobilem, Caudam lunatam, lineam a capite sub ventre ad umbilicum extensam, atque utrinque in cervice maculam nigram, Squammis in eo duntaxat

lineae ductu, qui piscis latera distinguit. Hepar ipsi unius lobi nullo felle praeditum. *Stomachus* in litteram V. efformatus, cujus infima pars, in mucronem terminatur, et ad pylorum tam numerosas *appendices*, ut nulla arte numerari possint, habet. Intestina fulcit glandulosum pancreas. Lien stomacho subest. Bene in hunc piscem καλλιόν Bellonius vocet, non disputo, hoc tantum addo, Cetaceis hunc ab Oppiano annumerari, dentes ferratos habere et gregatim degerere, quod forte *Fiatolae* non competit. Adjicio tamen Bellonii in icone Callyctin, quem Gelsnerus pro Hepate primo habebat. Quod reliquum est, frequens est Romae *Fiatola*, alibi rarus et incognitus. Rondeletius suis littoribus nunquam visum asserit. Fertur ex pulmone marino nasci, et optimi saporis esse.

ARTICVLVS XIV.

De Scorpio et Scorpide.

TAB. XVIII.
12.

TAB. XIX.
9. 10.

TAB. IV. 7.

Scorpius piscis, qui Plinio aliquando *Scorpio*, ab insecto nomen traxit, non quod vel corporis figura id, vel colore aemuletur; sed quod, ut aculeo Scorpius terrestris, quem habet in cauda, ita hic spinis, quibus in tergore et capite armatus est, venenum vulnerando infligat. Putatur a Scorpide sexu duntaxat differre, ut hic sit foemina, ille mas: sed videntur specie distingui, et Scorpiis cum Scorpide pro uno pisce habebuntur. Tribus quandoque datur; in mari rubro ad duorum et trium cubitorum magnitudinem excrecere, Aelianus: ad tantum et apud Indos Tzetzes scribit. Corpus habet rotundum, anteriore parte crassissimum, poste-

riore tenue. Squammas tam exiles et tenues, ut nisi advertas, iis carere videatur. Solo ventre albicat, caetera rubet, unde Plinio rufus, Numenio ἐρυθρός, Hicetio πυρρός, Diphilo κίρρος nominatur, quia nigras quasdam per corpus notas habet, bene Epicharmus ποικίλον dixit. Caput ipsi magnum, angulosum, durum, osseum, plurimis acutissimis aculeis munitum. Os magnum, dentes confusos, densos, in inferiore maxilla triangulares, superciliorum loco aculeus acutissimus Cuculi instar, cum appendice cutacea molli, branchiae utrinque quaternae, osseo aculeatoque exprimendo contritae: juxta eas binae latae pinnae, totidemque ex harum regione

Aelian. H. A. l. 17. c. 6.
Tzet. l. 7. v. 144.